

As a Little Child

By President Jeffrey R. Holland
Acting President of the Quorum of the Twelve Apostles

Như một Trẻ Nhỏ

Bài của Chủ Tịch Jeffrey R. Holland
Quyển Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

April 2025 general conference

I testify that babies and children and youth are images of the kingdom of God flourishing on earth in all of its strength and beauty.

Jesus began the last year of His mortal life by intensifying the training of His Apostles. If His message and His Church were to survive Him, more had to be pressed into the hearts of 12 very ordinary men who had known Him for scarcely 24 months.

One day Jesus witnessed an argument among the Twelve and later asked, “What was it that ye disputed among yourselves?” Apparently embarrassed, they “held their peace,” the record says. But this greatest of all teachers perceived the thoughts of their hearts and sensed the first blush of personal pride. So He “called a little child unto him, …

“And said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of heaven.

“Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the kingdom of heaven.”

It should be noted that even before Christ’s birth, King Benjamin’s farewell sermon included this profound comment on a child’s humility. It says, “The natural man is an enemy to God, … and will be, forever and ever, unless he … becomes a saint through the atonement of Christ the Lord, and becomes as a child, submissive, … humble, … full of love, … even as a child [responds] to his father.”

Tôi làm chứng rằng các trẻ sơ sinh, trẻ em và thanh thiếu niên chính là hình ảnh về vương quốc của Thượng Đế phát triển trên thế gian với tất cả sức mạnh và vẻ đẹp của nó.

Chúa Giê Su bắt đầu năm cuối cùng trong cuộc sống trần thế của Ngài bằng cách ráo riết huấn luyện các Sứ Đồ của Ngài. Nếu sứ điệp của Ngài và Giáo Hội của Ngài muốn tồn tại sau thời của Ngài, thì sự hiểu biết và các nguyên tắc cần phải được giảng dạy nhiều hơn cho 12 người rất bình thường, mà chỉ mới biết Ngài chưa đầy 24 tháng.

Một ngày nọ, Chúa Giê Su chứng kiến một cuộc tranh cãi giữa Mười Hai Sứ Đồ và về sau Ngài hỏi: “Các ngươi nói chi với nhau?” Rõ ràng là họ đã xấu hổ nên họ “đều làm thính,” sách ghi như vậy. Nhưng Đấng Thầy vĩ đại nhất trong số các bậc thầy đã hiểu thấu những suy nghĩ trong lòng họ và nhận ra mầm mống đầu tiên của tính kiêu ngạo cá nhân. Nên Ngài “đã gọi một đứa trẻ đến, …

“Mà phán rằng: quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu.

“Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng.”

Cần lưu ý rằng ngay cả trước khi Đấng Ký Tô giáng sinh, bài giảng từ biệt của Vua Bên Gia Min cũng gồm có lời bình luận sâu sắc này về sự khiêm nhường của một đứa trẻ. Lời ấy như sau: “Con người thiên nhiên là một kẻ thù của Thượng Đế, … và sẽ mãi mãi là kẻ thù của Ngài, trừ phi người ấy … trở nên một thánh hữu nhờ sự chuộc tội của Đấng Ký Tô, là Chúa, và trở thành như trẻ nhỏ, phục tùng, … khiêm nhường,

Now, there are obviously some infantile inclinations wedon'tencourage. Twenty-five years ago, my then-three-year-old grandson bit his five-year-old sister on the arm. My son-in-law, caring for the children that night, frantically taught his daughter all the lessons on forgiveness he could think of, concluding that her little brother probably didn't even know what a bite on the arm felt like. That ill-conceived fatherly comment worked for about a minute, maybe a minute and a half, until there was a window-rattling cry from the children's bedroom, where my granddaughter calmly called out, "He does now."

So what is it that we are to see in the virtues of life's junior varsity? What was it that brought Christ Himself to tears in the most tender scene in the entire Book of Mormon? What was Jesus teaching when He called down heavenly fire and protective angels to surround those children, commanding the adults to "behold [their] little ones"?

We don't know what prompted all of that, but I have to think it had something to do with their purity and innocence, their inborn humility, and what itcouldbring to our lives if we retain it.

Why are our days of despair labeled by one as "vanity of vanities"? How is it that "vain imaginations and the pride of the children of men" are the words that characterize the great and spacious building, so spiritually dead in Lehi's vision? And the Zoramites, that group who prayed so self-servingly? Of them Alma said, "O God, they [pray] unto thee with their mouths, while they are puffed up ... with the vain things of the world."

By contrast, is there anything sweeter, more pure, or more humble than a child at prayer? It is as if heaven is in the room. God and Christ are so real, but for others later on, the experience can become more superficial.

As Elder Richard L. Evans quoted some 60 years ago: "Many of us profess to be Christians,

... đầy sự yêu thương, ... chẳng khác chi trẻ con [đáp lại] với cha mình vậy."

Giờ đây, hiển nhiên là có một số khuynh hướng áu trĩ mà chúng takhôngkhuynh khích. Cách đây hai mươi lăm năm, đứa cháu trai ba tuổi của tôi đã cắn vào cánh tay của chị gái năm tuổi của nó. Con rể tôi đang trông con tối hôm đó, đã cuống cuồng dạy ngay cho con gái mình tất cả những bài học về sự tha thứ mà con rể tôi có thể nghĩ ra, và kết luận rằng đứa em trai đó thậm chí còn không biết cảm giác bị cắn vào cánh tay là như thế nào. Lời giải thích bôp chôp của người cha đó có tác dụng trong khoảng một phút, có lẽ một phút rưỡi, cho đến khi có tiếng hét thất thanh từ phòng ngủ của bọn trẻ, nơi mà đứa cháu gái của tôi diêm tĩnh la lên: "Bây giờ thì em nó biết rồi."

Vậy thì chúng ta nên thấy điều gì nơi các đức tính trong đời sống của trẻ em? Điều gì đã khiến chính Đặng Ky Tô phải rơi lệ trước cảnh tượng cảm động nhất trong toàn bộ Sách Mật Môn? Chúa Giê Su đã dạy điều gì khi Ngài gọi lửa từ trên trời và các thiên sứ bảo vệ xuống bao quanh những đứa trẻ đó cùng ra lệnh cho người lớn "hãy nhìn xem các con trẻ [của họ]"?

Chúng ta không biết điều gì đã thúc đẩy tất cả hành động đó, nhưng tôi phải nghĩ rằng hành động đó có liên quan đến sự thanh sạch, tính ngày thơ, lòng khiêm nhường bẩm sinh của trẻ em và những gì chúng ta có thể học được từ hành động đó.

Tại sao thời kỳ tuyệt vọng này của chúng ta lại được một vị tiên tri gọi là "hư không của sự hư không; thấy đều hư không"? Làm thế nào mà "những ảo ảnh hão huyền và lòng kiêu căng của con cái loài người" lại là những từ tiêu biểu cho tòa nhà rộng lớn và vĩ đại mà đã chết về mặt thuộc linh trong khải tượng của Lê Hi? Còn dân Giô Ram, nhóm người mà đã cầu nguyện một cách kiêu ngạo như vậy thì sao? An Ma đã nói về họ rằng: "Này, hỡi Thượng Đế, họ [cầu nguyện] Ngài bằng miệng, trong lúc họ tràn đầy kiêu ngạo ... bởi những điều phù phiếm của thế gian."

Ngược lại, có điều gì tuyệt vời hơn, thanh khiết hơn hay khiêm nhường hơn một đứa trẻ đang cầu nguyện không? Giống như thế thiên thượng đang ở trong phòng vậy. Thượng Đế và Đặng Ky Tô rất thực đối với chúng, nhưng về sau nữa đối với những người khác, thì kinh nghiệm này có thể trở nên thiển cận hơn.

Như Anh Cả Richard L. Evans đã trích dẫn cách đây khoảng 60 năm trước: "Nhiều người

yet we ... do not take Him seriously. ... We respect Him, but we don't follow Him. ... We quote His sayings, but we don't live by them." "We admire Him, but we don't worship Him."

How different life could be if the world esteemed Jesus above the level of a profane swearing streak from time to time.

But children really do love Him, and that love can carry over into their other relationships in the playground of life. As a rule, even in their youngest years, children love so easily, they forgive so readily, they laugh so delightfully that even the coldest, hardest heart can melt.

Well, the list goes on and on. Purity? Trust? Courage? Character?

Come with me to view the humility before God demonstrated by one young, very dear friend of mine.

On January 5, 2025—91 days ago—Easton Darrin Jolley had the Aaronic Priesthood conferred upon him and was ordained a deacon in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

Easton had longed to pass the sacrament of the Lord's Supper for as long as he could remember. But this sacred opportunity was accompanied by the stomach-wrenching fear that he would fail, that he would fall, that he would be teased or embarrass himself and his family.

You see, Easton has a rare and very destructive illness, Ullrich congenital muscular dystrophy. It has progressively filled his young life with formidable challenges while shattering his hopes and dreams for the future. He will soon be in a wheelchair permanently. His family does not talk about what awaits him after that.

The Sunday after his ordination, Easton would pass the sacrament for the first time. And his privately held motivation was that he could present himself and these sacred emblems to his father, who was the bishop of the ward. In anticipating that task, he had begged and pled and wept and begged, extracting a guarantee that no one, no one, would try to help him. For many reasons, private to himself, he needed to do this

trong chúng ta tự nhận mình là Ky Tô hữu, nhưng chúng ta... không coi trọng Ngài. ... Chúng ta tôn trọng Ngài, nhưng chúng ta không noi theo Ngài. ... Chúng ta trích dẫn những lời Ngài, nhưng chúng ta không sống theo những lời đó." "Chúng ta [kính phục] Ngài, nhưng chúng ta không tôn thờ Ngài."

Cuộc sống sẽ khác biệt biết bao nếu thế gian quý trọng Chúa Giê Su hơn mức độ của lời nói thỉnh thoảng đầy xúc phạm báng bổ.

Nhưng trẻ em thực sự kính mến Ngài, và sự kính mến đó cũng có thể ảnh hưởng đến các mối quan hệ khác của chúng với nhau. Nói chung, ngay cả trong những năm tháng đầu đời của chúng, trẻ em rất dễ dàng yêu thương, dễ dàng tha thứ và dễ vui cười đến nỗi ngay cả người lạnh lùng, cứng rắn nhất cũng có thể mềm lòng.

Vâng, bản liệt kê còn dài. Còn sự thanh khiết thì sao? Sự tin cậy thì sao? Lòng can đảm thì sao? Cá tính thì sao?

Hãy cùng tôi xem lòng khiêm nhường của một người bạn trẻ thân thiết của tôi đã thể hiện trước mặt Thượng Đế.

Vào ngày 5 tháng Một năm 2025—cách đây 91 ngày—Easton Darrin Jolley đã được truyền giao Chức Tự Tế A Rôn và được sắc phong làm thầy trợ tế trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô.

Lâu đến mức cậu không thể nhớ từ khi nào, Easton đã mong muốn được chuyển Tiệc Thánh của Chúa. Nhưng cơ hội thiêng liêng này đã đi kèm với nỗi sợ hãi đau thắt ruột ràng em ấy sẽ thất bại, sẽ té ngã, sẽ bị trêu chọc hoặc làm cho bản thân và gia đình xấu hổ.

Anh chị em thấy đấy, Easton mắc một căn bệnh rất hiếm và làm suy nhược nặng, đó là bệnh teo cơ bẩm sinh Ullrich. Căn bệnh này đã dần dần chiếm hết tuổi thơ của em ấy bằng những thử thách khủng khiếp, đồng thời làm tiêu tan những hy vọng và ước mơ của em ấy về tương lai. Em ấy sẽ sớm phải ngồi xe lăn vĩnh viễn. Gia đình của em ấy không nói về những gì sẽ xảy ra sau đó cho em ấy.

Vào Chủ Nhật sau lễ sắc phong của em, Easton sẽ chuyển Tiệc Thánh lần đầu tiên. Và động lực riêng của em ấy là có thể tự mình lo liệu và mang những biểu tượng thiêng liêng này đến cha mình, là vị giám trợ của tiểu giáo khu. Trong khi mong đợi nhiệm vụ đó, em ấy đã nài nỉ và van xin, khóc lóc, để có được sự bảo đảm rằng sẽ không có ai, không một ai, cố gắng giúp đỡ em ấy. Vì nhiều lý do riêng của mình, em ấy cần phải

alone and unaided.

After the priest had broken the bread and blessed it—an emblem representing the broken body of Christ—Easton, with his broken body, limped up to receive his tray. However, there were three sizable steps from the meetinghouse floor to the elevated stand. So, after receiving his tray, he stretched up as high as he could and placed his tray on the surface above the handrail. Then, sitting down on one of the higher steps, with both hands he pulled his right leg up onto the first step. Then he pulled his left leg onto the same step, and so on up until, arduously, he was at the summit of his personal three-step Mount Everest.

He then maneuvered himself to a structural post by which he could climb to a standing position. He made his way back to the tray. A few more steps and he stood in front of the bishop, his father, who, with tears drenching his eyes and flooding down his face, had to restrain himself from embracing this perfectly courageous and faithful son. And Easton, with relief and a broad smile consuming his face, might well have said, “I have glorified [my father and] have finished the work [he gave] me to do.”

Faith, loyalty, purity, trust, honor, and, in the end, love for that father he so wished to please. These and a dozen other qualities make us also say, “Whosoever … shall humble himself as this little child, the same is greatest in the kingdom of heaven.”

Sisters and brothers and friends, at the top of the list of the most beautiful images I know are babies and children and youth as conscientious and priceless as those we have referred to today. I testify that they are images of the kingdom of God flourishing on earth in all of its strength and beauty.

In that same spirit of testimony, I bear witness that in his youth, Joseph Smith saw what he said he saw and conversed with those with whom he said he spoke. I testify that a humble and pure Russell M. Nelson is God’s ordained and gifted prophet and seer. Coming from a lifetime of reading, I bear witness that the Book of Mormon is the most rewarding book I have ever read and

làm điều này một mình và không muốn có sự trợ giúp của ai cả.

Sau khi thấy tư tế bẻ bánh và ban phước cho bánh—tượng trưng cho thể xác vỗ vụn của Đấng Ky Tô—thì Easton, với thể xác khiếm khuyết, khập khiễng đứng lên đón nhận cái khay của mình. Tuy nhiên, có ba bậc thang khá lớn từ sàn nhà hội đến bục cao. Vì vậy, sau khi đón nhận cái khay của mình, em ấy đã nhón người lên cao nhất có thể và đặt nó lên bề mặt ở phía trên tay vịn của cầu thang. Sau đó, trong khi ngồi xuống trên một trong các bậc thang cao hơn, em ấy dùng cả hai tay kéo chân phải của mình lên bậc thang đầu tiên. Rồi em ấy kéo chân trái của mình lên cũng trên cùng bậc thang đó, và cứ như vậy, một cách khó khăn, cho đến khi em ấy đã vượt lên đến đỉnh của ngọn núi Everest của riêng mình, chính là ba bậc thang.

Sau đó, em ấy tự xoay sở vịn vào một cột trụ để em ấy có thể đứng lên. Em ấy quay trở lại với cái khay. Em ấy đi thêm vài bước nữa rồi đến đứng trước mặt vị giám trợ, là cha của em với khuôn mặt giàn giụa nước mắt, đã phải tự kiềm chế không ôm lấy đứa con trai vô cùng can đảm và trung tín trọng vẹn này. Và Easton, với sự nhẹ nhõm và một nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt của nó, chắc hẳn đã nói: “Tôi đã tôn vinh [cha tôi và] đã làm xong công việc [cha tôi giao] cho tôi làm.”

Đức tin, lòng trung thành, sự thanh khiết, sự tin tưởng, niềm vinh dự và cuối cùng là tình yêu kính dành cho người cha mà em ấy rất muốn làm hài lòng. Các đức tính này và hàng chục đức tính khác khiến chúng tacũng nói: “Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng.”

Thưa anh chị em và các bạn, đứng đầu danh sách những hình ảnh đẹp nhất mà tôi biết chính là các trẻ sơ sinh, trẻ em và thanh thiếu niên tận tâm và quý báu như những hình ảnh mà chúng ta đã nhắc đến ngày hôm nay. Tôi làm chứng rằng các em ấy là hình ảnh về vương quốc của Thượng Đế phát triển trên thế gian với tất cả sức mạnh và vẻ đẹp của nó.

Cũng cùng với tinh thần chứng ngôn như thế, tôi làm chứng rằng trong thời niên thiếu của ông, Joseph Smith đã nhìn thấy những gì ông nói rằng ông đã nhìn thấy và đã tiếp chuyện với những ai mà ông nói rằng ông đã tiếp chuyện. Tôi làm chứng rằng Russell M. Nelson đầy khiêm nhường và trong sạch là vị tiên tri và tiên kiến đã được Thượng Đế sắc phong và ban cho ân

the keystone of my little dwelling in a kingdom of many mansions. I bear witness that priesthood and prayer are restoring my life—Christ's priesthood and your prayers. I know all this to be true and bear witness of it in the name of the most loyal and humble of all God's sons—Alpha and Omega, the Great I Am, the crucified, the faithful witness—even the Lord Jesus Christ, amen.

tú. Trong suốt cuộc đời mình, tôi đã đọc sách rất nhiều, tôi làm chứng rằng Sách Mặc Môn là quyển sách bổ ích nhất mà tôi đã từng đọc và là nền tảng của nơi trú ngụ nhỏ bé của tôi trong một vương quốc có nhiều chỗ ở. Tôi làm chứng rằng chức tư tế và lời cầu nguyện đang khôi phục cuộc sống của tôi—chức tư tế của Đấng Ky Tô và lời cầu nguyện của anh chị em. Tôi biết tất cả những điều này là chân chính và làm chứng về điều này trong danh của Con Trai trung thành và khiêm nhường nhất trong số các con trai của Thượng Đế—là An Pha và Ô Mê Ga, Đấng Hằng Hữu Vĩ Đại, Đấng bị đóng đinh, Đấng làm chứng trung tín—chính là Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.